

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		SZÉKESFEHÉRVÁRI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/00014-1/2020	KEZELÉSI MÓD: írásban, személyesen, faxon, e-mailon	
Érkezett:	2020 JAN 22.	ÉRK:	2019 DEC. 30 47.
PÉLDÁNY		FELZET:	
KÖZTUK:			
Melléklet:	1. G. 40087/2016		

A tisztelt Alkotmánybíróság részére

a Székesfehérvári Járásbíróság mint első fokon eljáró bíróság útján!

Tárgy: alkotmányjogi panasz ismételt benyújtása a korábbi benyújtáshoz fűződő jogi hatályok fenntartása mellett

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Arató Balázs ügyvéd () a VIA-S Kft. (székhelye: 1112 Budapest, Repülőtéri út 2., cégjegyzékszám: 01-09-867073, törvényes képviseletében eljár: Sajni József ügyvezető) indítványozó - mint a SIGREC Kft. (székhelye: 1112 Budapest, Repülőtéri út 2.) jogutóda – képviseletében az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: ABtv.) 27. § alapján alkotmányjogi panaszt nyújtottam be a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság Székesfehérvárott, 2018. szeptember 13-án kelt 3.Gpkf.40.074/2018/3. számú végzése, a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság Székesfehérvárott, 2019. június 6-án kelt, 3.Gpkf.40.068/2019/3. számú végzése és a Székesfehérvári Járásbíróság Székesfehérvárott, 2018. április 12-én kelt, 19.G.40.087/2016/40. számú végzése ellen, kérve a szóban forgó végzések alaptörvény-ellenességének megállapítását, és az ABtv. 43. §-ának megfelelően a tisztelt Alkotmánybíróság általi megsemmisítésüket.

Előadom, hogy alkotmányjogi panaszaimat két beadványba foglaltan terjesztettem elő a különböző időpontokban született jogerős végzésekre figyelemmel. Az egyik beadvány Budapesten, 2019. január hó 2. napján kelt, a másik pedig Budapesten, 2019. augusztus hó 29. napján. Tudomásom szerint mindkét alkotmányjogi panasz felterjesztésre került a tisztelt Alkotmánybírósághoz. A tisztelt Alkotmánybíróság az egyik alkotmányjogi panaszt visszautasította azért, mert az ügyben egyidejűleg kúriai jogorvoslatot is kezdeményeztem. A másik alkotmányjogi panasz alapján a tisztelt Alkotmánybíróságtól hozzám még semmilyen irat nem érkezett. Alkotmánybírósági ügyszám: 18/01389-2/2019.

Jelen beadványomhoz csatolom a Kúria Budapesten, 2019. október 28-án kelt, Pfv.V.21.349/2019/2. számú végzését, amely szerint az ügyben született jogerős végzés nem tartozik a felülvizsgálattal támadható érdemi határozatok körébe, mert nem minősül az ügy érdemében hozott végzésnek, tehát az alkotmányjogi panaszokkal érintett végzések ellen egyáltalán nincs helye Kúria előtti jogorvoslatnak. A Kúria szóban forgó végzését 2019. december 17-én vettem át.

Erre figyelemmel korábban benyújtott alkotmányjogi panaszaim határidőben előterjesztettnek minősülnek, és teljesül rájuk nézve az a feletétel is, miszerint az indítványozónak előzőleg ki kell merítenie a jogorvoslati lehetőségeket. A Kúria fenti végzése alapján megállapítható, hogy az ügyben Kúria előtti jogorvoslatnak nincs helye, az indítványozó és jogelődje pedig minden egyéb jogorvoslati lehetőséget kimerített.

A fentiek alapján bejelentem, hogy korábban, határidőben benyújtott alkotmányjogi panaszaimat fenntartom, a tisztelt Alkotmánybíróság általi visszautasításra figyelemmel pedig ezennel ismételten, egységes formában előterjesztem a korábbi benyújtáshoz fűződő jogi hatályok fenntartása mellett, kérve a tisztelt Alkotmánybíróság visszautasító határozatának saját hatáskörben történő visszavonását és az alkotmányjogi panasz(ok) érdemi elbírálását.

Minderre figyelemmel ismételten kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjék a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság Székesfehérvárott,

2018. szeptember 13-án kelt 3.Gpkf.40.074/2018/3. számú végzésének, a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság Székesfehérvárott, 2019. június 6-án kelt, 3.Gpkf.40.068/2019/3. számú végzésének, valamint a Székesfehérvári Járásbíróság Székesfehérvárott, 2018. április 12-én kelt, 19.G.40.087/2016/40. számú végzésének alaptörvény-ellenességét megállapítani, és mindezen végzéseket az Abtv. 43. §-ának megfelelően megsemmisíteni.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő (ismétlem meg).

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A történeti tényállás körében előadom, hogy az indítványozó jogelődje keresetet terjesztett elő a Sztárdateszt Minőségvizsgáló Kft. (székhelye: 8000 Székesfehérvár, Újkúti utca 6.) alperes ellen. A perben az indítványozó jogelődje mint felperes egyrésztől bérleti jogviszonyok fennálltának megállapítását kérte, másrésztől az elmaradt bérleti díjak megfizetésére tartott igényt, harmadrészt pedig arra irányult kereseti kérelme, hogy a bíróság a jövőre nézve is kötelezze az alperest a bérleti szerződések szerinti bérleti díjak megfizetésére. Az indítványozó jogelődje az elsőfokú eljárás során már a keresetlevélben és azt követően több alkalommal is egyértelműen kifejezésre juttatta, hogy kereseti kérelmei mire irányulnak.

Az indítványozó jogelődje (perbeli pozícióját tekintve felperes) tehát nem csupán az esedékessé vált összegeket követelte, hanem egyéb kereseti kérelmeket is előterjesztett (pl. előterjesztett előre meg nem határozható ideig, időközönként visszatérően teljesítendő, le nem járt szolgáltatás iránti kereseti kérelem).

Az indítványozó jogelődje leróta a kereseti illetéket, amelynek összegét a rPp. 24. § (2) bekezdés c) pontjának és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (2) bekezdésének alkalmazásával állapította meg. A rPp. 24. § (2) bekezdés c) pontja akként rendelkezik, hogy „a keresettel érvényesített követelés vagy más jog értékeként – a tényleg megállapítható összegtől függetlenül – az alábbi értéket kell számításba venni: bérleti vagy haszonbérleti jogviszonyra vonatkozó perben az egyévi bér, illetőleg haszonbér összegét”. A Székesfehérvári Járásbíróság mint elsőfokú bíróság az indítványozó jogelődje keresetének érdemi elbírálásába bocsátkozott, az illeték összegét és megállapításának módját nem kifogásolta, a pert lefolytatta, és Székesfehérvárott, 2018. február 12-én meghozta 19.G.40.087/2016/36. számú ítéletét.

Az ítélet ellen az indítványozó jogelődje fellebbezést terjesztett elő és fellebbezésén – összhangban a rPp.) 24. § (2) c) pontjával, valamint az Itv. 39. § (2) bekezdésével – illetékbélyegben lerótt 114 000 Ft, azaz száztizennégyezer forint összegű fellebbezési illetéket.

Ilyen előzményeket követően a Székesfehérvári Járásbíróság 2018. március 27-én meghozta 19.G.40.087/2016/38. sorszámú végzését, amellyel – **mindennemű indokolás, jogszabályi hivatkozás és jogorvoslati lehetőségre történő kioktatás nélkül** – további 440 691 Ft, azaz négyszáznegyvenezer-hatszázkilencvenegy forint összegű fellebbezési illeték lerovására hívta fel az indítványozó jogelődjét.

Az indítványozó jogelődje a Székesfehérvári Járásbíróság 38. sorszámú végzésére írásbeli beadványt terjesztett elő, melyben kérte a 38. sorszámú végzés visszavonását, saját hatáskörben történő hatályon kívül helyezését figyelemmel a rPp. 24. § (2) c) pontjára, az Itv. 39. § (2) bekezdésére, valamint arra a körülményre, hogy a kereseti illeték lerovására is ezen jogszabályhelyek alapján került sor.

Az indítványozó jogelődje alappal feltételezte, hogy az elsőfokú bíróság 38. sorszámú végzése tévedésen alapszik, hiszen jogállami körülmények között nem fordulhat elő, hogy egyazon perben kétféleképpen kerüljön sor az illeték megállapítására.

Az indítványozó jogelődje azért is volt alappal abban a hiszemben, hogy a Székesfehérvári Járásbíróság tartalmi szempontból is súlyos hiányosságokban szenvedő 38. számú végzése nyilvánvaló tévedésen alapszik, mert az elsőfokú bíróság a per során nem első alkalommal hozott olyan végzést, amellyel az indítványozó jogelődjét jogellenesen igyekezett horribilis összegű illeték lerovására kötelezni. Ilyen volt a Székesfehérvári Járásbíróság 11. sorszámú végzése is, amely az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasító végzéssel szembeni fellebbezéshez kapcsolódóan hívta fel az indítványozó jogelődjét a kereseti illeték kétszeresét is meghaladó összegű illeték lerovására. Az indítványozó jogelődje természetesen fellebbezést terjesztett elő a szóban forgó végzés ellen, és a Székesfehérvári Törvényszék az indítványozó álláspontját osztotta.

Ilyen előzményeket követően a Székesfehérvári Járásbíróság az indítványozó jogelődjének 39. sorszámú beadványát teljes egészében figyelmen kívül hagyva meghozta 19.G.40.087/2016/40. sorszámú végzését, amellyel az indítványozó jogelődjének 37. sorszám alatt előterjesztett fellebbezését elutasította.

Az indítványozó jogelődje ez ellen a végzés ellen fellebbezéssel élt, és ezt követően született meg a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Gpkf.40.074/2018/3. számú jogerős végzése, valamint a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság Székesfehérvárott, 2019. június 6-án kelt, 3.Gpkf.40.068/2019/3. számú jogerős végzése. **A bírói döntések tehát, amelyek ellen jelen alkotmányjogi panasz irányul, az alábbiak:**

- a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság Székesfehérvárott, 2019. június 6-án kelt, 3.Gpkf.40.068/2019/3. számú végzése,
- a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság Székesfehérvárott, 2018. szeptember 13-án kelt 3.Gpkf.40.074/2018/3. számú végzése,
- valamint a Székesfehérvári Járásbíróság Székesfehérvárott, 2018. április 12-én kelt, 19.G.40.087/2016/40. számú végzése.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Előadom, hogy az indítványozó jogelődje a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket maradéktalanul kimerítette. Az indítványozó jogelődje fellebbezést terjesztett elő a Székesfehérvári Járásbíróság Székesfehérvárott, 2018. április 12-én kelt, 19.G.40.087/2016/40. számú végzése ellen, így született meg a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság Székesfehérvárott, 2018. szeptember 13-án kelt 3.Gpkf.40.074/2018/3. számú jogerős végzése, az indítványozó pedig felperesi jogutódként belépett a perbe, és így született meg a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság Székesfehérvárott, 2019. június 6-án kelt, 3.Gpkf.40.068/2019/3. számú jogerős végzése. Az indítványozó jogelődje már a fellebbezésében is utalt az ügy alkotmányjogi, alapjogi vonatkozásaira annak érdekében, hogy a későbbiekben – számára kedvezőtlen bírósági döntés esetén – mindenképpen fordulhasson a tisztelt Alkotmánybírósághoz. Az ügy alkotmányjogi vonatkozásait tehát már az eljáró bíróságoknak vizsgálniuk kellett volna, és orvosolniuk kellett volna az alapjogi jogsérelmet. A Kúria fentebb hivatkozott végzése szerint az ügyben további jogorvoslatnak helye nincs.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Ezúton nyilatkozom, hogy az alkotmányjogi panaszokat az alkotmányjogi panasszal érintett jogerős végzések kézhezvételétől számított hatvan napon belül nyújtottam be az elsőfokú bírósághoz. Nyilatkozom tehát, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Előadom, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntések az indítványozó (és jogelődje) jogait és érdekeit érinti, hiszen az indítványozó (és jogelődje) annak a pernek a felperese, amelyben a jelen alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntések születtek. A Székesfehérvári Járásbíróság Székesfehérvárott, 2018. április 12-én kelt, 19.G.40.087/2016/40. számú végzése az indítványozó jogelődje elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezését utasítja el illeték le nem rovása miatt, a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság Székesfehérvárott, 2018. szeptember 13-án kelt 3.Gpkf.40.074/2018/3. számú jogerős végzése, valamint a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság Székesfehérvárott, 2019. június 6-án kelt, 3.Gpkf.40.068/2019/3. számú jogerős végzése pedig az indítványozó jogelődjének fellebbezését elutasító elsőfokú végzést hagyja helyben. Amennyiben az alkotmányjogi panasszal érintett végzések tisztelt Alkotmánybíróság általi megsemmisítésére nem kerülne sor, úgy elenyészne az indítványozó jogorvoslathoz fűződő joga a Székesfehérvári Járásbíróság Székesfehérvárott, 2018. február 12-én kelt érdemi, az indítványozó keresetét elutasító, 19.G.40.087/2016/36. számú elsőfokú ítéletével szemben.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Előadom, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal érintett ügyben a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés mutatható ki. Mind a Székesfehérvári Járásbíróság mint elsőfokú bíróság, mind pedig a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság azzal indokolta végzését, hogy az ún. Nagykommentár szerint a Pp. 24. § (2) bekezdés c) pontjában írt bérleti jogviszonyra vonatkozó pernek minősül a jogviszony fennállására vagy fenn nem állására vonatkozó igény, a jogviszony felmondásával kapcsolatos per, illetve a bérlet tárgyának visszaadásával kapcsolatos jogvita, továbbá minden olyan jogvita, amely a jogviszonyból fakadó egyes kötelezettségeket érinti. A Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság szerint az állandó bírói gyakorlat nem érti ebbe a körbe a bér megfizetésére irányuló igényeket, ezek esetében a ténylegesen előadott kereseti követelés határozza meg a pertárgy értékét. (Mindkét bíróság – egyébként önmagában is tévesen és jogellenesen – az indítványozó jogelődjének keresetét lejárt pénzkövetelésnek minősítette, jóllehet, miként azt fentebb már kifejtettem, az indítványozó jogelődje a perben a bérleti jogviszonyra vonatkozó egyéb kereseti kérelmeket is előterjesztett.)

Az eljáró bíróságok okfejtésével ellentétben a rPp. 24. § (2) bekezdés c) pontja egyértelműen és félreérthetetlenül úgy rendelkezik, hogy „a keresettel érvényesített követelés vagy más jog értékeként – **a tényleg megállapítható összegtől függetlenül** – az alábbi értéket kell számításba venni: bérleti vagy haszonbérleti jogviszonyra vonatkozó perben az egyévi bér, illetőleg haszonbér összegét”.

Sem az idézett törvényhely, sem más jogszabály nem tesz különbséget aszerint, hogy a per tárgya pénzkövetelés, vagy pedig a bérleti jogviszonyra vonatkozó más igény, hanem általánosságban rendelkezik akként, hogy bérleti jogviszonyra vonatkozó perekben a

keresettel érvényesített követelés vagy más jog értékeként - a tényleg megállapítható összegtől függetlenül - az egyévi bér összegét kell számításba venni.

Az eljáró bíróságok okfejtésével ellentétben az indítványozó (és jogelődje) álláspontját támasztja alá az is, hogy a rPp. 24. (2) bekezdés b) pontjában írt munkaügyi perek kapcsán a jogalkotó kifejezetten rögzíti, hogy a keresettel érvényesített követelés értékének megállapítására vonatkozó szabály akkor alkalmazható, ha a per tárgya nem pénzkövetelés, a bérleti jogviszonyra vonatkozó perek esetében ugyanakkor a jogalkotó ilyen megszorítással nem él.

A jelen ügyben felmerült alapvető alkotmányjogi jellegű kérdés tehát az, hogy a bíróság felülírhatja-e a törvény betűjét az Alaptörvény T) cikkének (2) bekezdésében nem nevesített, tehát jogforrásnak nem minősülő Nagykommentárra hivatkozva úgy, hogy a tételes jogszabályi rendelkezést - jelen esetben a rPp. 24. § (2) bekezdés c) pontját és az Itv. 39. § (2) bekezdését - a benne írtakkal homlokegyenest ellentétesen alkalmazza, illetve az adott jogszabályhely alkalmazásától a hatálya alá tartozó konkrét ügyben önkényesen eltekint.

Jogállami körülmények között elfogadhatatlannak és súlyosan jogsértőnek tartja az indítványozó, hogy az eljáró bíróságok a jogszabály betűjével ellentétes törvényt magyarázattal írják felül a jogszabály kétséget nem hagyó rendelkezését. Amennyiben ezt elfogadnánk, úgy a jogszabályszóveg gyakorlatilag jelentőségét vesztené, és mindenféle álláspont tetszőlegesen megindokolható lenne valamiféle véleményre, magyarázatra hivatkozással még akkor is, ha a törvény szövege éppen ennek ellenkezőjét fekteti le félreérthetetlenül.

A jelen alkotmányjogi panaszban állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, ugyanis mindkét eljáró bíróság a jogforrásnak nem minősülő Nagykommentárra alapozta döntését, és ez vezetett ahhoz, hogy az indítványozó jogelődjének az elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezését érdemben nem bírálták el, a másodfokú bírósághoz fel sem terjesztették, vagyis az indítványozót és jogelődjét a jogorvoslathoz fűződő jogától megfosztották.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az indítványozó álláspontja szerint a jelen alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntések az Alaptörvény alábbi rendelkezéseit sértik:

- az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdését, amely szerint Magyarország független, demokratikus **jogállam**;
- az Alaptörvény R) cikkének (2) bekezdését, amely szerint az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek;
- az Alaptörvény T) cikkének (1) bekezdését, amely szerint általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg.
- az Alaptörvény T) cikkének (2) bekezdését, amely szerint jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az

önkormányzati rendelet, illetve jogszabály még a Honvédelmi Tanács rendkívüli állapot idején és a köztársasági elnök szükségállapot idején kiadott rendelete;

- az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdését, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el;
- az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdését, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az indítványozó az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek fenti a) pontban írt sorrendjét követve az alábbiakban indokolja meg a megsemmisíteni kért bírói döntések alaptörvény-ellenességét.

Az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdése, amely szerint Magyarország független, demokratikus jogállam, azért sérül, mert **jogállami körülmények között nem fordulhat elő, hogy az eljáró bíróságok a jogszabály kétséget nem hagyó betűjét egy jogforrásnak nem minősülő Nagykommentár alapján írják felül, mégpedig úgy, hogy a tételes jogszabályi rendelkezést - jelen esetben a rPp. 24. § (2) bekezdés c) pontját és az Itv. 39. § (2) bekezdését - a benne írtakkal homlokegyenest ellentétesen alkalmazzák, illetve az adott jogszabályi rendelkezés alkalmazásától a hatálya alá tartozó konkrét ügyben törvényt magyarázatra hivatkozva önkényesen eltekintenek, a jogszabályi rendelkezést mintegy félreteszik.**

Az Alaptörvény R) cikkének (2) bekezdése, amely szerint az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek, azért sérül, mert **az eljáró bíróságok az Alaptörvény egyértelmű rendelkezése ellenére sem tekintették magukra nézve kötelezőnek a rPp. 24. § (2) bekezdés c) pontját, valamint az Itv. 39. § (2) bekezdését.**

Az Alaptörvény T) cikkének (1) bekezdése, amely szerint általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg, azért sérül, mert **az eljáró bíróságok egy itt nem nevesített Nagykommentárt, törvényt magyarázatot jogosítottak fel általánosan kötelező magatartási szabály megállapítására, és erre alapozták döntésüket.**

Az Alaptörvény T) cikkének (2) bekezdése, amely tételesen felsorolja, hogy mi minősül jogszabálynak, azért sérül, mert **az eljáró bíróságok egy itt nem nevesített Nagykommentárt, törvényt magyarázatot kezelnek jogszabályként és erre alapozzák döntésüket.**

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság **tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el, azért sérül, mert nem felel meg a tisztességes eljárással szemben támasztott követelményeknek az, hogy az eljáró bíróságok nem a tételes jogszabályt alkalmazzák, hanem egy jogszabálynak, jogforrásnak nem minősülő Nagykommentárra, törvényt magyarázatra alapozzák a jogszabály félreérthetetlen betűjével szöges**

ellentétben álló döntésüket, és így akadályozzák meg az indítványozói jogelőd elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezésének elbírálását.

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdése, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti, azért sérül, mert az eljárt bíróságok fentiekben részletezett magatartása oda vezetett, hogy az indítványozó jogelődjének az elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezését érdemben nem bírálták el, a másodfokú bírósághoz fel sem terjesztették, vagyis az indítványozó jogelődjét (és így az indítványozót is) a jogorvoslathoz fűződő jogától megfosztották. A jelen alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntések tehát súlyosan sértik az indítványozónak és jogelődjének a jogorvoslathoz fűződő, az Alaptörvényben biztosított jogát.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Előadom, hogy sem az indítványozó, sem jogelődje a bíróságon nem kezdeményezte az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági döntések végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Az indítványozó törvényes képviselőjétől származó teljes körű és időbeli korlátozás nélküli jogi képviselői meghatalmazásomat a korábban előterjesztett – és jelen beadvánnyal fenntartott – alkotmányjogi panaszok mellékleteként benyújtottam, az a bíróságok és a tisztelt Alkotmánybíróság rendelkezésére áll, kérem azt jelen beadványomhoz is tartozónak tekinteni.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Az indítványozó személyes adatai közzétételéhez hozzájárul, korábban megadott hozzájárulását fenntartja.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

Jelen alkotmányjogi panaszhoz másolatban ismételtelen csatolom az indítványozó törvényes képviselőjének ügyvéd által ellenjegyzett aláírás-mintáját, továbbá az indítványozónak a www.e-cegjegyzek.hu oldalról letöltött cégkivonatát.

A tisztelt Alkotmánybíróság eljárását köszönöm.

Budapest, 2019. december 17.

Tisztelettel:

Dr. Arató Balázs ügyvéd
a VIA-S Kft. indítványozó
jogi képviseletében